

In deze editie:

Tot hier en niet verder

Als je te maken
krijgt met grensover-
schrijdend gedrag

Mijn werk, jouw werk

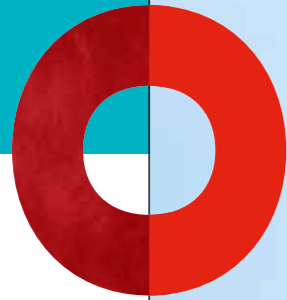
Geef de pindaakaas
maar door

In het zonnetje

Moeder Maja is trots
op dochter Romy

KELLY HAMERSMA:
**‘Ik doe mijn werk
voor de verhalen
achter de voordeur’**

f ZorgdienstverlenerOpella
YouTube OpellainBeeld
in Opella

opella

Colofon

O! is het personeelblad voor en door (vrijwillige) medewerkers van Opella, zorgdienstverlener op de zuidelijke Veluwe.

Reacties, tips of commentaar? Mail naar communicatie@opella.nl

Redactie

Anja Brouwer, Agnes Nijholt (eindredactie), Anne Zantinge

Fotografie

Mcklin Fotografie, Niek Stam, Opella

Ontwerp en beeld

Essencio Brands, Bovenveen

Druk

ZieZo Grafische Oplossingen

Contact

O! Personeelsblad
 Opella
 Postbus 677
 6710 BR Ede
communicatie@opella.nl
www.opella.nl

o
 Waar zou jij meer ruimte voor willen in je leven?

Inhoud voorjaar 2024

7 **Bijzondere band: 'Ze is altijd eerlijk'**

9 **André Kok in gesprek met Kelly Hamersma over werkgeluk**

14 **Renate Nakken en Annemarie Jolink doen een dag elkaars werk**

- 4** Korte berichten
- 12** Dit is de opgefriste huisstijl van Opella
- 18** Nieuwe werkwijze in de wijkverpleging
- 19** Vrijwilliger Roel Ellenkamp: 'Je bent niet alleen op deze wereld'
- 20** Samen sterk: cluster O&I
- 21** Tot hier en niet verder
- 22** Vast team voor Kleefsehof
- 23** Moeder Maja Scholing zet dochter Romy in het zonnetje

Beste collega,

Kom jij fluitend naar je werk? En, ga je ook weer met energie naar huis? Dat is waar ik elke dag aan werk. Niet alleen voor mijzelf maar juist voor alle collega's bij Opella. We mogen schitterend mooi werk doen. Daar hebben we voor gekozen. Daar krijgen we energie van.

Soms is het vuurtje een beetje weg. Dat kan allerlei oorzaken hebben. Uit ons medewerker tevredenheidsonderzoek (MTO) blijkt dat we als organisatie nog best een aantal stappen te gaan hebben. Ook de financiële resultaten over 2023 vielen ronduit tegen. Niet dat we door het verlies omvallen. Maar financieel moeten we echt opletten en is er minder mogelijk.

Ook als het wat minder gaat, kun je nog steeds veel werkgeluk ervaren. We zijn in 2024 toch met frisse energie aan de slag. Samen met je team kun je met veel energie je mooie werk doen. Die frisse energie van Opella ga je vanaf nu trouwens ook terugzien in onze huisstijl. Deze O! heeft al een nieuwe uitstraling (lees meer op p. 14). We vinden het belangrijk dat de veelzijdigheid en zinvolle zorg van Opella nog beter zichtbaar worden en dat onze uitstraling recht doet aan de realiteit van ons werk.

Werkgeluk, zowel het vuurtje in je hart als de frisse energie in je hoofd, is iets wat je met elkaar kan bevorderen. Zodat we allemaal, ook in tijden van schaarste en verandering, fluitend naar ons werk én weer fluitend naar huis kunnen gaan.

Een hartelijke groet,
André Kok

Korte berichten

'Door mijn moeder ben ik de zorg ingerold'

Brigitte de Vries begon in 1999 als schoonmaakster bij de Breukelderhof in Bennekom. Daar solliciteerde ze op de functie van afdelingsassistent. Ze werd aangenomen. "Binnen Opella kon ik doorgroeien naar de functie van helpende en VIG-er. Ik volgde intern opleidingen, deels samen met mijn moeder. Jarenlang werkten we samen op de Breukelderhof. Toen die locatie sloot, scheidden onze werkwegen. Mijn moeder ging naar Walraven, ik naar De Nudehof, waar ik nog altijd werk."

Chronisch ziek

Met haar moeder samenwerken ging als vanzelf: "We hebben dezelfde werkhiek. Zijn beide koppig, maar het botste nooit. Door mijn moeder ben ik de zorg ingerold." De loopbaan van Brigitte kent niet enkel hoogtepunten:

"Op mijn 23e werd ik ziek, later bleek dat chronisch ziek te zijn. Ik heb reuma en beginnende artrose. Daardoor heb ik ook tijdelijk niet kunnen werken. Dat was niet altijd makkelijk. Chronisch ziek zijn is veel incasseren. Maar ik pak altijd weer door." "Re-integreren deed ik bij de Breukelderhof achter de receptie. Dat was een fantastische tijd." Die ervaring komt vandaag de dag goed van pas: "Lichamelijk kan niet alles meer. Ik werk geen avond- en nachtdiensten. Het VIG-werk wissel ik af met administratief werk."

40-jarig jubileum

"Ieder jaar stel ik mijzelf een doel. Dit jaar was dat mijn vijftienvigjarig jubileum halen. Ik wil nog zeker tien jaar aan het werk blijven. Als mijn lichaam dat toelaat. Het mooiste zou zijn om ook nog mijn 40-jarig jubileum mee te maken." Wat ze aan beginnende werkenden zou willen meegeven? "Blijf jezelf, stel grenzen en wees niet bang om te zeggen wat je denkt."

*Jubilaris:
Brigitte de Vries,
25 jaar in dienst*

Ook een kort bericht?

Mail het naar communicatie@opella.nl!

VVAR start zorgestafette

Verderop in het personeelsblad, in de rubriek Mijn werk, jouw werk, nemen collega's een kijkje bij elkaars werk. Dat gaat binnenkort meer gebeuren binnen Opella. De VVAR* neemt het initiatief voor een zorgestafette. Dat is de eerste stap om ook eens te werken in een ander team en zelfs in een ander zorgconcept. Dit past bij de toekomst en het past bij leren en ontwikkelen. Het past ook bij domeinoverstijgend (samen)werken. Er valt veel te leren van elkaar, de verschillende takken van zorg vloeien in elkaar over. Bijvoorbeeld: een collega die op de revalidatie werkt, loopt een aantal uren mee in de thuiszorg. De collega ziet in de thuiszorg de mooie doelen en innovaties waar ze tijdens een opname al mee zouden kunnen beginnen, zoals Medido.

**De VVAR is de medezeggenschapsraad van verzorgenden en verpleegkundigen. Ze zetten zich in voor kwaliteit, beleid en medewerkers.*

Nieuw bij Opella: Dagbesteding Beytna

Dagbesteding Beytna, Ons Huis, is dé plek waar ouderen met een migratieachtergrond elkaar ontmoeten. Het is voor mensen die behoefte hebben aan betekenisvolle ontmoetingen, waarbij er passende activiteiten worden aangeboden. De begeleiders hebben ervaring met meertaligheid, verschillende culturele achtergronden en geloofsovertuigingen. In april startte er op locatie Walraven in Bennekom een mannengroep.

Opella Zomerpicknick

Heb jij je al aangemeld voor de Opella Zomerpicknick?

Donderdag 6 juni 2024
Elias (Bennekom)

Dinsdag 11 juni 2024
De Honskamp (Lunteren)

Donderdag 13 juni 2024
De Nudehof (Wageningen)

Bekijk het filmpje via deze QR-code en zie hoe leuk en gezellig het vorig jaar was.

9,3
Deze cliënt gaf de thuiszorg van Opella een 9,3.

Zorgkaart Nederland: compliment voor Ede-Zuid

"Ik ben heel blij met de zorg. Ze zijn allemaal heel vriendelijk en doen allemaal hun werk goed en serieus, en nemen de tijd voor wat ze doen moeten. Ze denken ook mee en houden mijn gezondheid in de gaten, bijvoorbeeld als ik een moedervlek heb."

'Soms ben ik iets te recht voor z'n raap, ik moet niet gelijk alles eruit flappen'

'Met Simone kan ik makkelijk praten'

Simone Vleeming is activiteitenbegeleider in verpleeghuis Walraven in Bennekom. Op de vraag met wie van de cliënten zij een bijzondere band heeft, hoeft ze niet lang na te denken. Hoewel ze met alle cliënten een klik heeft, is dat met Mevrouw Van de Pol net een beetje meer.

'We houden van gezellig kletsen'

Mevrouw Van de Pol: "Ik ben in Ede geboren en heb een groot deel van mijn leven in Bennekom gewoond. Ik heb veel achter moeten laten toen ik vanuit revalidatiecentrum Elias hier in Walraven terechtkwam. Dat was niet makkelijk."

Simone: "U zat veel op uw kamer. Daar ben ik met u aan de klets geraakt."

Mevrouw Van de Pol: "Ik ben graag op mezelf. Ik lees veel, kijk soms tv. Deze kamer is het enige eigene wat ik nog heb. Ik hou er niet van als iedereen te pas en te onpas binnenloopt."

Simone: "Maar na netjes kloppen, liet u mij toch binnen."

Mevrouw Van de Pol: "Het is niet altijd prettig als andere bewoners zomaar binnenkomen. Simone is altijd welkom. Met haar kan ik makkelijk praten."

Simone: "U kunt uw hart luchten. Ik vertel ook weleens iets over mijn thuissituatie, met twee thuiswonende kinderen. Bij mij is het ook niet altijd rozengeur en maneschijn."

Mevrouw Van de Pol: "Waar wel hè?"

Simone: "Als activiteitenbegeleider probeer ik altijd te kijken wat bij iemand past. Mevrouw Van de Pol doet in de huiskamer weleens een spelletje mee met de rest van de bewoners, maar houdt vooral van gezellig kletsen.

We hebben het vaak over uw kinderen en

kleinkinderen. U heeft ook veel foto's van hen op uw kamer staan."

Mevrouw Van de Pol: "Mijn zoon komt regelmatig langs. Die woont hier vlakbij. Hij doet hier ook vrijwilligerswerk. Onlangs heeft hij nasi gekookt voor alle bewoners in deze woning. Mijn dochter woont in België. Die zie ik een stuk minder."

Simone: "Daar belt u iedere dag mee."

Mevrouw Van de Pol: "Iedere dag om half negen."

Simone: "U bent een dame van de klok. Als ik te laat ben, dan hoor ik dat gelijk."

Mevrouw Van de Pol: "Soms ben ik iets te recht voor z'n raap. Ik heb wel geleerd dat ik rustig moet blijven. Niet gelijk alles eruit moet flappen."

KELLY HAMERSMA:

‘Mijn team staat met stip op één als het gaat om werkgeluk’

‘Een compliment voor aandacht en luisteren, draagt bij aan werkgeluk’

Kelly Hamersma en André Kok zijn elkaar nog niet eerder tegengekomen in hun werk bij Opella. André is nu ruim twee jaar bestuurder. Kelly werkte al eerder bij Opella, maakte een uitstapje naar Vilente, maar kwam weer terug bij Opella als VIG-er in de wijkverpleging. Ze gaan met elkaar in gesprek over een belangrijk thema: werkgeluk.

Kelly: “Mijn team in Veenendaal-Zuid is echt geweldig. Dat staat wel met stip op één als het gaat om werkgeluk. We gaan regelmatig met elkaar uit eten. Op dinsdag komen we allemaal even op kantoor. We hebben een gezellige groepsapp. Verder doe ik mijn werk vooral voor de verhalen achter de voordeur. Dat maakt mijn werk de moeite waard.”

André: “Wist je altijd al dat je in de zorg wilde werken?”

Kelly: “O nee, zeker niet. Ik heb echt wel gezocht naar de baan die bij me past en heb verschillende dingen geprobeerd. In de zorg ben ik begonnen in het hospice. Dat was een mooie en ook leuke en gezellige tijd. Dat verwachten mensen meestal niet bij een hospice, toch is het zo. In de thuiszorg is elke dag anders. Soms heb ik een dag die voelt als sleur, maar meestal kom ik met adrenaline thuis.”

André: “In mijn werk is het ook elk uur anders. Dan ben ik bezig met de strategie, vervolgens heb ik een bespreking van een project. En daarna ontmoet ik collega’s uit de regio en gaat

het over goed samenwerken in de Gelderse Vallei.”

Kelly: “Jij doet je werk op veel niveaus. Want je loopt ook mee in de thuiszorg. Dat vind ik heel goed, daardoor ben je makkelijk voor mensen te vinden.”

André: “Dat meelopen in de praktijk heb ik echt nodig om mijn werk goed te kunnen doen. Het geeft kleur aan waar ik als bestuurder mee bezig ben. Maar bedankt voor het compliment. Dat is trouwens ook een belangrijk onderdeel van werkgeluk, complimenten geven en krijgen.”

Kelly: “Mijn grootste compliment is als ik van collega’s hoor dat ik het goed doe. Als de wijkverpleegkundigen zeggen dat je goed gehandeld hebt.”

André: “En van cliënten?”

Kelly: “Die zeggen dat ik het gevoel geef dat ik geen stress heb.”

André: “Dat is ook een mooi compliment. Je hebt misschien wel haast of stress, maar mensen voelen zich dan wel echt even gezien als jij niet gehaast overkomt.”

‘Ik doe mijn werk voor de verhalen achter de voordeur’

Kelly: “Krijg jij veel complimenten?”

André: “Nou, ik hoor natuurlijk ook veel over wat er niet goed gaat binnen de organisatie. Dus dat is eerder kritiek. Maar als ik de tijd neem om te luisteren naar die kritiek, dan volgt vaak een compliment. Het probleem is dan niet verholpen, een beslissing verandert ook niet altijd na het bespreken van kritiek. Maar een compliment voor aandacht en luisteren doet me wel goed. Dat draagt bij aan werkgeluk en werkplezier.”

Kelly: “Heb jij ook een gezellige appgroep met collega’s?”

André: “De appgroep van het management gebruiken we toch vooral serieus en informatief. Maar tijdens vergaderingen is er zeker ruimte voor grapjes en plezier.”

André: “Ben jij tevreden over je werk-privébalans?”

Kelly: “Ik werk 16 uur in de week. Die uren zijn nu nog erg verspreid over meerdere dagen en dagdelen. Ik hoop dat Z=P=R, de nieuwe werkwijze voor de wijkverpleging (zie pagina 18) daar verandering in brengt. Want een rommelig rooster werkt niet heel goed in combinatie met

het gezin. Mijn man heeft een eigen bedrijf in ongediertebestrijding. Hij kan zijn tijd in de ochtend wat vrijer indelen en de kinderen naar school brengen. Dat is fijn, want ik begin om zeven uur.”

André: “Bij mij was de werk-privébalans de afgelopen jaren wel een beetje zoek. De hele dag afspraken en ‘s avonds ook nog werk of nevenfuncties. Het lukt lang niet altijd om thuis mee te eten. Wel kan ik onze jongste op bed leggen en even voorlezen. Nu met de nieuwe structuur ligt niet meer alles op mijn bordje. Ik heb nu de afspraak met mijzelf om na half 10 ‘s avonds niet meer te werken.”

Kelly: “Tjonge, het klinkt wel als heel veel. Vind je niet dat je veel mist? Ik kies toch in eerste plaats voor mijn gezin.”

André: “Het was ook wel uit balans, dat wordt

‘Bij mij was de werk-privébalans wel een beetje zoek’

‘We hebben cliënten misschien wel te lang betutteld’

nu beter. Anderzijds heb ik op de dag wel de vrijheid om te kiezen en zelf mijn tijd in te delen. Cora, de secretaresse die mijn agenda beheert, speelt daar ook een rol in.”

Kelly: “Ja, ook voor jou is ‘gezond roosteren’ belangrijk.”

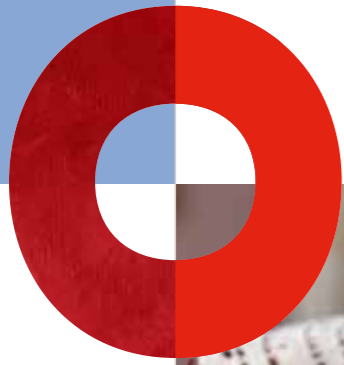
André: “Maak jij je zorgen als je in de krant leest over tekorten in de ouderenzorg?”

Kelly: “Ik maak me niet zoveel zorgen over tekort aan personeel of vergrijzing. Je kunt er toch niets aan doen, het is gewoon zo. We moeten in de wijkverpleging wel grenzen stellen. We kunnen niet alles meer doen. Aan de andere kant zijn mensen ook wel gehospitaliseerd. Vanuit de zorg hebben wij cliënten misschien wel te lang betutteld. We leveren niet meer dezelfde zorg als vroeger, we doen nu een andere aanpak. En daarmee kan er nog heel veel wél.”

André: “Het houdt mij wel bezig, de toekomst

van de zorg. Ik kan er als bestuurder ook wat aan doen. Dat vind ik boeiend en mooi. Ik gebruik niet gauw van die ernstige termen als ‘zorginfarct’. We moeten als maatschappij en als zorgorganisaties de schouders eronder zetten en de goede keuzes maken. Wat zou jou nou nog gelukkiger maken in je werk bij Opella?”

Kelly: “Ik zou er heel gelukkig van worden als het voor moeders op de een of andere manier makkelijker gemaakt kan worden om door te groeien. Ik zou best graag de mbo 4-opleiding willen volgen, maar dan moet je 24 uur werken en 8 uur naar school. Dat kan ik niet combineren met de zorg voor drie kinderen, en dan gaat mijn gezin toch echt voor. En o ja, ik weet nog iets wat ik heel leuk zou vinden. Bij Opella krijg je bijvoorbeeld mindfulness-cursussen. Maar ik zou graag gewoon een leuk groot personeelsfeest willen houden!”

Herkenbare huisstijl voor Opella

Wat is de uitstraling van Opella? Zijn we zichtbaar en herkenbaar? Het rood en oranje van Opella is bekend. En de witte jasjes zijn dat ook. Maar om de veelzijdigheid van onze organisatie te laten zien en goed te laten aansluiten bij de realiteit van de zorg, voegen we frissere kleuren en herkenbare fotografie toe aan onze huisstijl.

Een strakke, wat kale huisstijl en uitstraling was een aantal jaren geleden een bewuste keus. We presenteerden en positioneerden onszelf als 'warm zakelijk', gericht op de wensen van de cliënt, vanuit de filosofie van het thuisgeven.

Anno 2024 past dat eerdere verhaal minder goed. Opella ontwikkelt zich meer en meer in de richting van zinvolle zorg. Dat betekent dat we ondersteunen waar we echt niet gemist kunnen worden. We nemen zorg niet over, maar kijken wat iemand nog zelf kan. We werken samen en over domeinen heen. Daarbij zien we een mens als waardevol en als geheel van lichaam en geest. Het zinvolle komt ook tot uiting in onze organisatie. Die is professioneel, financieel gezond en biedt een fijne werkomgeving.

Meer kleuren, O! gerestyled en herkenbare fotografie en vormen

Alleen rood, oranje en veel wit is wat te eenzijdig qua kleurgebruik. Terwijl Opella juist zoveel soorten zorg biedt, met zoveel verschillende medewerkers en vrijwilligers samen, aan heel veel verschillende mensen. Die veelzijdigheid willen we ook graag uitstralen naar buiten toe.

Met ingang van 1 april is de huisstijl van Opella daarom opgefrist en uitgebreid. Het doel is om duidelijk herkenbaar over te komen, zowel richting medewerkers en cliënten, als richting zorgprofessionals en nieuwe vrijwilligers. Het bekende

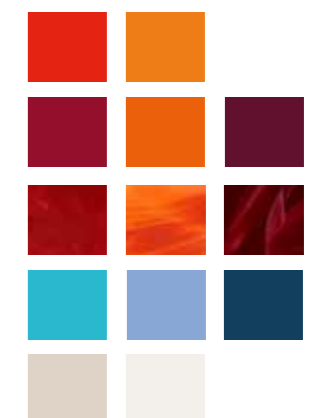
warme rood en oranje blijven, net als het logo. Om ook het frisse en actieve gevoel van zorg over te brengen, hebben we ons kleurenpalet uitgebreid en ga je meer blauwtinten zien. Deze editie van O! is daar al een voorbeeld van. Je ziet het nieuwe kleurenpalet ook terug in de bedrijfskleding, op folders en in wervingscampagnes. De O van Opella krijgt een prominente rol en de fotografie wordt meer uit het leven gegrepen. We willen dat laten zien waar het om draait: zinvolle zorg die aansluit bij de realiteit – nu en in de toekomst.

De uitstraling van Opella komt vooral van jou!

De huisstijl van Opella, dat gaat over een herkenbare stijl van folders, campagnes en kleding. Maar een huisstijl is slechts een ondersteuning of ondersteuning van wie we zijn. De uitstraling van Opella komt vooral van jou!

- Jouw lach
- Hoe jij je werk doet
- Warme betrokkenheid en frisse energie

‘Ik moet wel oppassen dat ik mezelf niet voorbijloop’

Een dag elkaars werk doen

Renate Nakken volgt de opleiding tot helpende en werkt in De Honskamp in Lunteren. Bewegingsagoog Annemarie Jolink loopt een ochtend met haar mee.

“Alles loopt anders, dat zul je altijd zien”, zegt Renate lachend als ze Annemarie ontvangt. Maar het is wel de realiteit en de hectiek waar een leerling helpende in de praktijk mee te maken krijgt. Renate loopt deze ochtend op met collega Esther. “Op somatiek, de afdeling voor lichamelijke zorg, verzorgen we bijna alle bewoners met z’n tweeën. Het is vaak te zwaar om het in je eentje te doen”, vertelt Renate. De handelingen bestaan uit wassen, aankleden, het toedienen van medicatie, uit bed helpen, het haar doen. “Welkom bij de ochtendkermis”, zegt ze grappend. Maar hoe rap het tempo ook is, voor de bewoners heeft Renate altijd oog. “Dat vind ik ook eigenlijk het belangrijkste. De mensen zien zoals ze zijn. En ze behandelen zoals je zelf ook behandeld wilt worden. Maar wel altijd met humor.”

‘Welkom bij de ochtendkermis’

Fysiek zwaar werk

Annemarie is nieuwsgierig welke doelgroep Renate het meeste aanspreekt. “Ik werk nu op somatiek maar eigenlijk ligt PG, psychogeriatrische verpleeghuiszorg, mij beter. Bij somatiek weet je precies hoe mensen reageren, mensen met dementie zijn onvoorspelbaarder. Dat maakt het afwisselend.” Annemarie vertelt dat ze in coronatijd in Machtella in Bennekom ook in de zorg heeft meegedraaid. Dat was fysiek zwaar werk. Renate: “Dat is het zeker. Je hebt maar één rug, daar moet je zuinig op zijn.”

Boze bewoners

Na de ochtendspits heeft Renate een voortgangsgesprek met haar begeleider en leermeester. Ze steekt gelijk van wal: “Alles loopt anders vandaag. Normaal gesproken heb je je eigen lijstje dat je afwerkt, maar nu gaat alles door elkaar. En dan heb je soms boze bewoners.” Renate’s leermeester is benieuwd hoe ze daarmee omgaat. “Ik blijf relaxt. Ik moet wel oppassen dat ik mezelf niet voorbijloop. Ik wil iedereen helpen, dingen overnemen. Dan denk ik; ach, ik loop wel effe. Maar ik leer steeds beter mijn grenzen aangeven.” Hoe ze ontspant na een drukke dienst? “Ik heb tijd nodig om los te koppelen. Dan ga ik zitten, met een kop koffie. Even de dag doornemen.” Annemarie: “Je hoeft in ieder geval niet meer te sporten als je thuiskomt.”

Een week later loopt Renate met Annemarie mee. Annemarie werkt als bewegingsagoog bij de locaties Walraven, De Honskamp en Machtella.

Annemarie houdt zich bezig met beweeg- en sportactiviteiten voor bewoners, zowel in groepsverband als individueel. "Ik ben opgeleid als oefentherapeut. Maar ik wilde meer mét mensen werken en minder computerwerk. Met ouderen heb ik altijd iets gehad. Ik heb zelf nooit opa's of oma's gehad. Was altijd jaloers op vriendjes die dat wel hadden. Na een stage in – toen nog – verpleeghuis De Halderhof, ben ik bij Opella blijven plakken."

Toekomst

"De eerste groep die ik vanochtend begeleid, kan lichamelijk nog best wel wat. Door in groepsverband te werken, kan ik meer mensen laten bewegen. Ik stimuleer ze om gedurende de week zelf ook aan de slag te gaan. Daarom geef ik ze simpele oefeningen als huiswerk mee." Annemarie start met een warming-up. Daarna is er een ronde met oefeningen. "Ik sluit altijd af met een spel, dan zie je dat deelnemers ineens meer kunnen. Ze worden fanatiek. Het lijkt misschien een simpel spel, maar er zit wel degelijk een gedachte achter." In een korte pauze tussen de groepen vertelt Annemarie dat toen ze in 1995 bij Opella kwam, de meeste bewoners van de verpleeghuizen nog konden lopen. "Inmiddels is dat niet meer zo. De zorg wordt steeds zwaarder. Daar maak ik me wel zorgen om. Er is nu al een personeelstekort. Ik vraag me af hoe dat er in de toekomst uit ziet." Die zorgen deelt Renate niet. "Ik zie altijd alles rooskleurig, ben heel positief ingesteld. Je kunt niet meer doen dan je best."

Gezellig gedekte tafel

De tweede groep beweegt minder intensief. "Hier doe ik oefeningen om ervoor te zorgen dat ze kleine handelingen op een dag zoveel mogelijk zelf kunnen blijven doen. Bijvoorbeeld het vastpakken van een kopje koffie." Annemarie is tijdens het bewegen nieuwsgierig of de bewoners nog zelf hun brood smeren. Daaruit blijkt dat dit meestal voor ze gedaan wordt, terwijl ze het nog best zelf willen. "Een kleine handeling als een pot pinda-kaas doorgeven is ontzettend belangrijk voor de spierkracht van deze mensen." Renate: "En bij een gezellig gedekte tafel eet je vaak meer dan wanneer het al gesmeerd klaar staat."

'Geef de pindakaas maar door'

Reactie Annemarie:

"Renate heeft echt een hectische baan. Om hier toeschouwer van te zijn, zonder haar te kunnen helpen, vond ik best lastig. Ik heb bewondering voor haar vrolijke betrokkenheid en vermogen om alles onder controle te houden. Ze heeft ondanks de tekorten in de ouderenzorg een optimistische kijk. Een waardevolle ervaring, ik heb ervan genoten."

Reactie Renate:

"Ik vond het erg leuk om te zien hoe anders het werk van Annemarie is. Anders dan dat van mij, maar toch met dezelfde gedachtegang. Hoe je de kwaliteit van leven van de bewoners wilt verbeteren en het voor hen zo aangenaam mogelijk wilt maken. Annemarie deed het superleuk om de bewoners te motiveren om te bewegen en je zag zelfs hoe fanatiek sommigen erin waren."

EEN NIEUWE WERKWIJZE IN DE WIJKVERPLEGING

Meer naar de mens kijken, minder naar de klok

Met ingang van 1 juni is Z=P=R een feit. Een nieuwe werkwijze in de wijkverpleging. Z staat voor Zorg, P voor planning en R voor realisatie. Een aanpak waarin je niet meer je minuten per adres hoeft te verantwoorden op een dagstaat. Je geeft de zorg zoals geïndiceerd en vermeld in het zorgplan, zonder verdere tijdsregistratie.

Ingeroosterd en uitbetaald

Jelle Roelofs, regieverpleegkundige, helpt mee om dit project op te zetten. Hij vertelt over de voordelen: "Eigenlijk gaat het roosteren en het verlonen meer lijken op een verpleeghuisdienst. Je staat voor vaste blokken ingeroosterd en die uren worden ook uitbetaald."

De werkwijze is goed voor de inhoud van zorg. Jelle: "Z=P=R is niet alleen het weghalen van een paar knoppen in Fundum. Het is echt een nieuwe manier van werken waarin vertrouwen en dialoog centraal staan. Het mooie is dat je steeds goed naar de cliënt en zijn of haar zorg kijkt. En dat je dat met de cliënt en in het team bespreekt: wat is echt nodig voor meneer of mevrouw? En hoeveel tijd kost dat in de praktijk?"

Diensten met ruimte

Ook Klaske Attema, regieverpleegkundige, zit in de projectgroep. Ze vertelt hoe Z=P=R in de praktijk werkt: "Het gaat als volgt: 28 dagen van tevoren weet je dat je een dienst hebt en hoeveel uur je die dag ingeroosterd bent. Die duidelijkheid van je dienstpatroon is fijn." Een aantal dagen van tevoren krijg je je route.

Klaske: "Je hebt een tijdsblok voor een aantal cliënten, daarbinnen is het flexibel. Er is ruimte om bij de een wat uit te lopen en bij een ander wat sneller klaar te zijn. Soms valt er een gat, is er een uur over. Dat kunnen we gaan gebruiken voor extra's. Bellen met een huisarts, bestellingen doen of nog even terug op de koffie bij die heel verdrietige cliënt."

Simone ten Hove, manager Wijkverpleging: "Het is best uitdagend om het denken in minuten en verantwoording los te laten. Maar we gaan ervoor. Minder administratie, meer aandacht voor de inhoud van het werk, meer werkplezier!"

Vrijwilliger Roel Ellenkamp

Aardrijkskundedocent met een maatschappelijke missie

Roel Ellenkamp (32) werkt als aardrijkskundedocent op een middelbare school in Veenendaal. Eens in de twee weken bezoekt hij als BOS-vrijwilliger (bezoeken en opvangservice) een echtpaar in Ede. "We kijken samen waar behoefte aan is. Soms is dat een kopje koffie, een andere keer een klein uitstapje."

"In mijn studententijd had ik bij Opella een bijbaantje in de huishoudelijke ondersteuning. Het was goed te combineren met m'n studie, zorgde voor een inkomen en het was fijn om naast de collegebanken iets betekenisvol te kunnen doen. Toen ik na mijn studie aan het werk ging als docent, heb ik twee vaste HO-adressen aangehouden. In 2019 kwam er een oproep voor vrijwilligers. Ik had nog wel wat ruimte, dus besloot daar ook op in te gaan."

Luisterend oor

"Inmiddels kom ik al een aantal jaar als BOS-vrijwilliger bij een echtpaar. Wat we op een avond dat ik ze bezoek doen, varieert. Soms hebben ze simpelweg een vervoersmiddel nodig om ergens te komen, een andere keer ben ik een luisterend oor. Dat doe ik graag. Maar ik ben geen hulpverlener en dat weten ze ook."

Voor de maatschappij

"Vanuit mijn christelijke achtergrond vind ik het mooi om iets voor de maatschappij te doen. Je bent niet alleen op deze wereld. Tegen twijfelaars zou ik zeggen; wacht niet. Het vrijwilligerswerk kan ook buiten werktijden. De vrijwilligerscoördinatoren kijken wat past bij jou. Je bent er voor een ander, maar krijgt er zelf ook veel voor terug."

'Je bent niet alleen op deze wereld'

'Door onze verschillende expertises bekijken wij dingen van meerdere kanten'

Beginnen, maar ook afmaken!

Leindert: “Wat leuk om ons nieuwe stafcluster O&I op deze plek aan de organisatie voor te stellen. O&I staat voor organisatieontwikkeling en identiteit. Wij zijn in oktober 2023 van start gegaan. In deze ondersteunende dienst zijn heel verschillende disciplines samengebracht. Onze taak en ons doel is om bij te dragen aan het slagvaardig en toekomstbestendig maken van Opella, zoals staat beschreven in ‘de Beweging’, de organisatiestrategie.”

Agnes: “Ons cluster is nieuw, maar de meesten van ons werkten al bij Opella. Communicatie, kwaliteit en innovatie, beleid, pastoraat, ethiek en identiteit zijn samengebracht. Daar is projectadvies bijgekomen, waar Linda voor is aangenomen.”

Nellie: “Bij ons kun je terecht voor alles wat met ontwikkelen en verbeteren te

maken heeft. We hebben allemaal onze eigen expertises.”

Linda: “Wij van O&I kunnen de organisatie adviseren over en helpen bij projecten en verbeterplannen. Iets goed starten, daarna volhouden of juist bijsturen. We helpen ook om iets echt goed af te maken. Want beginnen is soms makkelijker dan volhouden of afmaken.”

Renske: “Door onze verschillende expertises bekijken wij dingen van meerdere kanten. Wij ondersteunen aan ‘de Beweging’, zodat de zorg die Opella levert aansluit bij menselijke behoeftes op het gebied van zingeving.”

Leindert: “Dat is precies die mix van onze O en onze I: de mens zien als waardevol (identiteit) en de zorg efficiënt en effectief georganiseerd (organisatieontwikkeling).”

Cluster organisatieontwikkeling & identiteit

v.l.n.r.: Anja Brouwer (communicatie), Ilonka Versteeg (kwaliteit en innovatie), Renske Vermij (pastoraat), Ayşe Bulut (kwaliteit en innovatie), Marcel Wielhouwer (geestelijk verzorger), Marleen Oostr (teamleider wijkverpleging + kwaliteit en innovatie), Arja van de Pol (pastoraat), Linda Keukens (projecten), Leindert Vogel (manager), Anne Zantinge (communicatie), Agnes Nijholt (communicatie), Nellie Pels (kwaliteit en innovatie)

Niet op de foto: Nicole Verweij (kwaliteit en innovatie), Els van der Meer (beleid), Marion de Baat (wijkverpleging + kwaliteit en innovatie), Mathijs Fleur (projecten)

Tot hier en niet verder

Soms maak je iets heel rottigs mee op het werk. Een bewoner slaat je. Een cliënt wil niet door jou verzorgd worden omdat je een buitenlandse achtergrond hebt. Of een collega maakt heel vervelende opmerkingen die over jouw grenzen gaan.

Wat kun je doen bij ongewenst, grensoverschrijdend gedrag?

Je kunt de persoon aanspreken: soms is de veroorzaker van het ongewenste gedrag zich er helemaal niet van bewust wat jij er van vindt en welke gevolgen het gedrag voor jou heeft.

Je kunt een situatie bespreken met je leidinggevende.

Je kunt een beroep doen op de vertrouwenspersoon ongewenst gedrag. Bel of app naar Nicolette van Haastrecht op 06-111 277 45 of mail naar NicoletteVanHaastrecht@opella.nl.

Op het intranet, MijnOpella, themapagina ‘Klachten medewerkers en vertrouwenspersoon’ vind je meer informatie over dit onderwerp.

Ongewenst gedrag voorkomen lukt niet altijd. Het is niet jouw schuld. Het kan je erg overvallen. Blijf er niet alleen mee rondlopen. Deel het op een voor jou veilige plek. In je team, bij je leidinggevende, of bij de vertrouwenspersoon.

Onder ongewenst gedrag op de werkvloer verstaan we pesten, discriminatie, (seksuele) intimidatie en allerlei vormen van fysiek en psychisch geweld. We noemen het ook wel grensoverschrijdend gedrag.

Je mag het erg vinden

Karin de Waal, teamleider bij GP-afdeling de Baronie: “Bij onze bewoners, met hun psychiatrisch ziektebeeld, heb je misschien gauw de neiging om nare gebeurtenissen weg te wuiven. Alsof het ‘gewoon’ bij het werk hoort. Maar grenzen zijn belangrijk. En het is belangrijk om die aan te geven. Al heeft een bewoner een psychose, het is nog steeds grensoverschrijdend als iemand dan de kamer kort en klein slaat. Het doet wat met je als je dat als zorgmedewerker meemaakt. Wij bespreken dit soort gebeurtenissen met elkaar in ons team.”

Laat het weten

Bea van de Craats, teamleider Huishoudelijke Ondersteuning: “Je moet en mag je ‘niet pluis’-gevoel echt serieus nemen. Als jij met pijn in je buik naar een klant gaat, neem dat serieus. Wij willen het graag weten als jou dat overkomt. Jij hoeft niet naar iemand toe die jou onheus bejegt of over je grenzen gaat. Je hoeft niet naar binnen bij een dronken klant. Laat het dus weten als je iets naars meemaakt.”

‘Neem het serieus als jij met pijn in je buik naar een klant gaat’

Als het je lastig lijkt om in een bepaalde situatie je leidinggevende of collega te raadplegen, dan mag je altijd met de vertrouwenspersoon contact zoeken. Zij kan in vertrouwen met je sparren hoe je met een bepaalde situatie kan omgaan. Beter te vaak bellen, dan te weinig!

Claudia van Asselt (links)
en José van Wissing (rechts)

‘Deze nieuwe aanpak geeft meer rust’

Zo was het...

De Kleefsehof in Ede is een seniorenflat met 122 woningen. Woningbouwvereniging Woonstede prijst het op YouTube aan als ‘dicht bij de bossen en dicht bij de winkels’. Opella is ook nauw betrokken bij deze ouderenflat. Op 21 adressen ontvangen de bewoners thuiszorg van ons. Maar liefst 19 Opella-medewerkers van Huishoudelijke Ondersteuning (HO) komen regelmatig werken in deze flat.

Dat kan beter

Oei, 19 medewerkers op 21 adressen. Dat zijn wel heel veel collega's die heen en weer fietsen naar dit gebouw. Dat kan misschien wel slimmer en fijner.

Nu is het...

Voortaan is er een vast team voor Kleefsehof. Dat team bestaat uit 7 huishoudelijk medewerkers van Opella. Het team wordt als het goed is nog kleiner. Het einddoel is een team van 4 of 5 HO-medewerkers. Het wordt helemaal ‘hun flat’, zij regelen alles daar. De bewoners kunnen bij dit team terecht. Het team werkt nauw samen met de wijkverpleging.

Claudia van Asselt, teamleider bij Huishoudelijke Ondersteuning: “Er kwamen in deze Edese seniorenflat zoveel verschillende gezichten van Opella langs. De nieuwe aanpak, een klein vast team, geeft meer rust. Er zijn nu duidelijke aanspreekpunten voor de bewoners.”

José van Wissing, voorvrouw: “Misschien moeten onze collega's en klanten even wennen. Want soms verandert de dag dat ze hulp krijgen. Of maken ze kennis met een nieuwe hulp. Maar als iedereen straks gewend is, dan is dit echt een verbetering van onze thuiszorg.”

In het zonnetje

Een familie-editie van In het zonnetje: Maja Scholing volgde samen met haar dochter Romy de opleiding tot Verzorgende IG binnen de Opella Academie. Maja is inmiddels werkzaam bij De Honskamp in Lunteren en Romy bij Walraven in Bennekom. “Ik ben ontzettend trots op hoe ver Romy het heeft geschopt.”

Zo moeder, zo dochter

Na een opleiding haar & make-up besluit Romy het roer om te gooien. Ze begint aan de VIG-opleiding van het ROC, maar stopt na twee jaar. Als vakantiekracht komt ze in de huishoudelijke ondersteuning van Opella terecht. In 2020 krijgt ze de kans om haar VIG-opleiding alsnog af te ronden, via de Opella Academie. Dat doet ze samen met moeder Maja. In 2021 slaagt ze en volgt ze ook nog de opleiding tot Eerst Verantwoordelijke Verzorgende (EVV). Romy is nu werkzaam in woning 5 en 6 in Walraven.

Trots

Maja: “Ik kijk vol bewondering hoe ze het allemaal doet. We hebben samen in de schoolbanken gezeten, wat het extra leuk maakt om haar hier zo aan het werk te zien. Ik ben ontzettend trots. Dit werk past haar helemaal. En zelfs als ze niet aan het werk is, is ze er nog druk mee. Zo heeft ze samen met haar vriend en broer ook nog gezorgd voor een mooi schuurtje in een van de tuintjes van Walraven.”

Ervaringen uitwisselen

Romy: “Ik vind het ontzettend leuk en lief dat mijn moeder me zo heeft verrast. Dat had ik echt niet verwacht. Voor mij is het werk heel normaal, het gaat als vanzelf. Ik zit in een fijn team en kan helemaal mezelf zijn. Iedereen accepteert je hier zoals je bent. Met m'n moeder kan ik ervaringen uitwisselen. Doordat we hetzelfde werk doen, is er veel herkenning.”

Wil jij ook een collega in het zonnetje zetten?
Stuur een mail naar communicatie@opella.nl

Welkom!

Kom jij ook naar de Opella Zomerpicknick?

Voor medewerkers en vrijwilligers van Opella

Meld je aan en kom waar en wanneer het jou
of je team uitkomt.

Donderdag 6 juni - Elias (Bennekom)
Dinsdag 11 juni - De Honskamp (Lunteren)
Donderdag 13 juni - De Nudehof (Wageningen)
Van 11.30 - 13.00 uur of van 13.00 - 14.30 uur

Scan de QR-code
met je telefoon
en meld je aan

opella

www.opella.nl/aanmelden-picknick